

<http://www.youtube.com/watch?v=cplmEwPIJEo>

Rechter pleegt valsheid in geschrift

Dit moet de publieke opinie weten.

Uit [Telefacts](#), 30 april 2014.

De westhoek schittert.

Na de corruptie in Veurne, stinkt het ook in leper.

Besmet de beerput van corruptie de justitie in Vlaanderen?

Overheid staat erbij en kijkt ernaar.

In leper weigert een rechter in eerste aanleg uitvoering te geven aan een maatregel van openbare orde (art.1583,BW) waarbij een regelmatig gesloten koopovereenkomst door sabotage van notarissen uitblijft.

“Hij (de verkoop) is tussen partijen voltrokken en de koper verkrijgt van rechtswege de eigendom ten aanzien van de verkoper , zodra er overeenkomst is omtrent de zaak en de prijs, hoewel de zaak nog niet geleverd en de prijs nog niet betaald is. “

Immers de schijnverkoop kwam tot stand omdat een notaris via een stroman een ander varkentje wou wassen.

Tegen de saboterende notarissen loopt intussen een strafklacht wegens chantage en misbruik van vertrouwen.

Wat natuurlijk niet belette dat men "adviseerde" in het geding in eerste aanleg, waar toepassing werd gevraagd van het geciteerde artikel uit het burgerlijk wetboek.

Dat soort van "ambtelijke" tussenkomst weegt schijnbaar zwaarder dan de afdwingbaarheid van een wetsartikel.

Immers, de geschriften van notarissen worden authentisch geacht (lees ook de epiloog hierbij).

Zelfs de rechtsprekende macht wijkt daarvoor.

De rechter in het vonnis schrijft:

“... het spreekt voor zich dat de notaris geen derden (broer en zus van de verweerder),vreemd aan de kwestieuze verkoop, kan verplichten om een verzaking te ondertekenen, doch dan was het aan de verweerder om daartoe de nodige stappen te ondernemen en hen desnoods daartoe in rechte te roepen, wilde hij de gevolgen die notaris xxxxx eraan verbonden te counteren . “
(vonnis pagina 8 onderaan , Vonnis leper_26092014).

Deze rechtbank pleit bij voorbaat de van chantage beschuldigde notaris vrij, omdat zijn tussenkomst zwaarder weegt dan het burgerlijk recht.

Op het argument van de verdediging, die "openbare orde" inriep , repte de rechtbank in het vonnis, niettegenstaande de motiveringsplicht, geen woord.

Niet alleen is hier sprake van chantage, maar ook de 8.525€ op zijn consignatierekening, blijft door het vonnis onterecht in het bezit van de notaris, omdat in de verrekening van de kosten de rechter die som als een notariskost boekt en de rubriek registratie helemaal blanco laat. De nooit betaalde notariskost werd zelfs heimelijk als intrest geboekt.

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling leper – 12/497/A - 26/09/2014 - p. 8

Conventionele schadevergoeding à 10% op 85.000,00 euro	8.500,00 euro
Betaalde registratierechten op 13.02.2012	
Afrekening notariskosten dd. 30.04.2012	8.525,00 euro
Conventionele intresten	1.752,83 euro
	2.762,50 euro
	2.259,13 euro
	<hr/>
	32.299,46 euro

Onderwerp: Demeulemeester - Butnaru / Haesbrouck

Waarde Collega,

Mijn cliënt ontving een verzoek om schadevergoeding te betalen wegens het uitblijven van de akte verkoop van advocaat Tim.D'Haveloose te Wevelgem.

In zijn afrekening staat : betaalde registratierechten op 13.02.2012 : € 8.525 en verder reeds betaalde notariskosten : € 1.752,83

Mag ik vernemen of U de compromis ter registratie hebt aangeboden en in voorkomend geval mij het registratierechts mededelen ?

Onderwerp: RE: Demeulemeester - Butnaru / Haesbrouck

Gaachte collega,

Bij de terugkeer uit ons verlof nemen wij kennis van uw onderstaande mail.

Ik kan u meedelen dat het compromis tot op heden nog niet werd geregistreerd.

Het enige wat wij gedaan hebben, is de nodige registratierechten opgevraagd bij de heer Demeulemeester, en deze tijdig geconsigneerd op een rubriekrekening op ons kantoor, teneinde te vermijden dat er boetes of interesten zouden beginnen lopen.

De betaling in hoofd van een openbaar ambtenaar, wordt immers als bevrjldend beschouwd (cfr. F. WERDEFROY, *Registratierechten 2010-2011, nummer 195, pagina 186*).

Een registratierechts kunnen wij u aldus niet bezorgen.

Ook de notariskosten werden nog niet betaald. In werkelijkheid gaat het om een raming van "te betalen kosten, rechten en erelonen, in geval de akte niet wordt verleden".

Met confraternele groeten,

Dit is misbruik van vertrouwen, en valsheid in geschrift.

Want het geld is van de staat, 'bevrijdend' door de koper gestort, omdat de verkoop door het betalen ervan 'van rechtswege' gerealiseerd is.

Had de rechter het bedrag als een betaald registratierecht beschouwd, dan had ze de verkoop moeten legaliseren, krachtens de heersende wetgeving daarover.

Vandaar de hypocriete valsheid in geschrift.

Maar bijzonder stuitend is de ingreep die plaatsvond, nadat het vonnis naar recht en op tegenspraak (2 mei 2014), sinds de uitspraak op 26/09/2014 was uitgeput, waarbij op eenzijdig verzoek van de andere partij en ZONDER tegenspraak op 19/11/2014 een nieuw blad werd ingevoegd - met als datum 26/09/2014 in de aanhef- waarbij het vonnis - zonder hoger beroep af te wachten - door de gerechtsdeurwaarder ten uitvoer moest worden gebracht.

Omdat in deze zaak intussen meer dan de schijn werd gewekt dat de aankoop van het huis door een stroman in opdracht van de notarissen tot stand kwam, bestaat de vrees dat deze demarche van de rechtbank zal leiden tot het onvermogen laten verklaren van de koper, van zodra deze in bezit zal zijn van de bijna 38.000€ die ik maandag zal moeten betalen en wanneer het ingestelde hoger beroep daar eventueel anders zou over oordelen.

Bij de betekening van het vonnis (16/12/2014) was ik overtuigd dat het vonnis precies hetzelfde zou zijn, zoals ik het op 08/10/2014 zelf bij de griffie was gaan afhalen en daarbij een niet-ondertekend afschrift met stempel van de rechtbank had ontvangen.

Gisteren bleek dus dat achter mijn rug om ... simpelweg een blad was toegevoegd.

Of hoe een rechtbank in dit land zich voor de kar laat spannen van een vastgoedmafia.

Ingestuurde epiloog

De "authentische" geschriften van het notariaat

Een zoveelste wettelijke bron van inkomsten en ideale juridische dekmantel voor ongestrafte miljoenenfraude.

Een betrapte bankagent, die voor de rechtbank bekend meer dan vijf alleenstaande vrouwen te hebben opgelicht voor 660.000 euro, wordt, buiten het weten van slachtoffers en rechtbank om, stante pede door zijn bank en notaris voorgewend onvermogen gemaakt via inschrijving, binnen de vijf dagen na zijn bekentenissen aan de bank, van kunstmatige schulden op het Hypotheekkantoor.

Aangezien deze schijnschulden er in bestaan op zijn vastgoed, dat al gehypothekeerd was uit hoofde van leningen voor zijn privéwoning en zijn bankkantoor, een juridisch totaal overbodige lening in derde rang in te schrijven op zijn tweede- en eersterangsleningen, slagen deze witteboordcriminelen erin hun vastgoed te verkopen ZONDER de opbrengst hiervan te moeten afstaan aan hun slachtoffers.

Er wordt door de advocaat van bankagent EN bank wijs gemaakt aan de rechter "*dat de schulden van de beklagde jegens de bank zo groot zijn dat zelfs uit de verkoop van al zijn vastgoed zijn schulden tegenover de bank niet kunnen ingelost worden en dat er, bijgevolg, geen geld overblijft om de slachtoffers te vergoeden; integendeel, zelfs na verkoop van zijn vastgoed en zogenaamde overheveling van de gelden uit verkoop door het notariaat aan de eerste schuldeiser, met name de bank, zouden er nog schulden overblijven vanwege die agent tegenover zijn bank ... !*"

Bedoeling is uiteraard om, na verkoop en binnen de vier muren van notariaat (en/of bank), deze gelden lekker onder mekaar te herverdelen onder bankagent, bank en notariaat, vermits de betrapte bankagent een medewerker was en blijft van notariaat en bank, die ervoor zorgen dat hij, buiten het weten van slachtoffers om, elders wordt tewerk gesteld zonder aan rechtbank en slachtoffers te laten weten waar en welke zijn nieuwe bronnen van inkomsten zijn, zodat er evenmin op zijn wedde beslag kan worden gelegd door de slachtoffers ...

Wanneer onraad vermoedende slachtoffers op de hoogte zijn van deze misdadige constructies, vragen zij via de rechtbank vanwege bank en notariaat harde bewijzen voor deze "schulden".

De raadsheer van de bank beroept zich dan op de "authenticiteit" van de geschriften van het notariaat om zich van deze eis te ontdoen: "*Wat de notaris schrijft is authentisch, m.a.w. formeel en juridisch gelijk aan een proces-verbaal, dat blindelings door rechtbanken als waarheid –en dus zonder bewijzen!- moet worden aangenomen!*"

Derwijze kan de samenwerking tussen bank en notariaat juridisch onaanvechtbare miljardenwinsten aan fraudegelden opbrengen: het notariaat fungeert immers niet alleen als plaatselijke beschrijvers van verkopen en erfenistoestanden, maar ook als raadgevers bij banken als bestuurslid, als plaatselijk lid van gemeenteraad en/of -bestuur, als plaatselijke onderzoeksrechter of vrederechter en eveneens als "onaanvechtbare PV-schrijvers" ten gunste van megafraudeurs zoals banken.

Deze passie voor geld bestaat sinds eeuwen bij het notariaat: voor de Franse Revolutie hadden notarissen vaak een zwak voor de functie van belastingsontvanger ... en dienden zij uiteraard, als knechten van hoge adel en hoge geestelijkheid, als "boekhouders" voor hun hoog geplaatste doorluchtigheden. Zo werden er sinds het jaar 1201 in Parijs talloze constructies uitgedokterd, die er voor moest blijven zorgen dat "het al dan niet rechtvaardig verkregen kapitaal" bleef waar het was en dat deze overal en vooral juridisch gelijk zou krijgen voor de rechtbank ...

Rond de negentigerjaren (1998?) zou het bij wet verboden zijn geworden dat notarissen nog langer in hun verkoopakte de formule "*op voorhand dezer ontvangen*" zouden inlassen: er waren te vaak gevallen vastgesteld, waarbij bejaarde en alleenstaande verkopers op de dag van de verkoop "*thuis mochten blijven*" vanwege mijnheer de notaris, die dan, al dan niet via verkregen volmachten, in afwezigheid van de verkoper, de koper en het geld op zijn kantoor ontving, om wat later bij de bejaarde verkoper aan huis een bezoekje te brengen met het verzoek een verkoopakte te ondertekenen waarin stiekem deze korte formule was ingelast geworden.

De niets vermoedende en naïeve bejaarde verklaarde door in te tekenen "*op voorhand reeds deze gelden te hebben gekregen*".

Mijnheer de notaris kon bijgevolg deze verkoopakte als kwijting gaan hanteren, de vrucht uit deze verkoop lekker in eigen zak steken en vervolgens omzetten in andere winstgevend vastgoedprojecten (opkopen van gronden, verkrotte woningen, enz., allemaal onder de dekmantel van naamloze eenmansvennootschappen, door hemzelf tot stand gebracht ... en vrijgesteld van BTW !

Zo zie je maar dat een cirkel rond is, dat de misdaad loont, vooral als "de wet" er naar geschreven werd, en dat het corporatisme binnen het notariaat een eeuwenoude en diep ingewortelde mafia is!